

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla ve věci věci

žalobce: **M.G.**

zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, Praha 1

proti

žalovanému:

Velvyslanectví České republiky v Dillí

sídlem 50-M, Niti Marg, Chanakyapuri, 110 021 New Delhi, India

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí v řízení o žádosti č. DELH 201612 12 0001 žalobce o udělení krátkodobého víza ve lhůtě do 14 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14 342 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného, kterou se domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o jeho žádosti o udělení krátkodobého víza v soudem stanovené lhůtě. V žalobě uvedl, že jeho žádost byla již jednou žalovaným projednána. Rozhodnutí o neudělení víza však bylo Ministerstvem zahraničních věcí zrušeno a žalovaný má ve věci znovu rozhodnout. Je tedy s věcí dobře seznámen. Žalobce dále také uvedl, že dne 23. 5. 2017 inicioval Ministerstvu zahraničních věcí návrh na provedení opatření proti nečinnosti. V reakci na tento návrh obdržel vyrozumění, dle kterého je nadřízený správní orgán přesvědčen, že žalovaný nečinný není. Toto vyrozumění je datováno dnem 28. 6. 2017, doručeno však bylo až dne 10. 7. 2017. K obsahu tohoto vyrozumění žalobce namítl, že lhůtu pro vyřízení žádosti o udělení víza je třeba posuzovat v souladu s § 170 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 326/1999 Sb.) a že se nelze dovolávat směrnice 2004/38/ES.

2. Spolu se žalobou žalobce soudu předložil návrh na provedení opatření proti nečinnosti ze dne 23. 5. 2017, ve kterém se dožaduje toho, aby bylo rozhodnuto ve věci jeho žádosti o udělení krátkodobého víza s tím, že dle § 170 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. má být žádost o udělení krátkodobého víza rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie, vyřízena zastupitelským úřadem ve lhůtě do 14 dnů ode dne podání žádosti. Tato lhůta od zrušení původního rozhodnutí o neudělení víza a vrácení věci k novému rozhodnutí již vypršela.
3. Žalobce rovněž soudu předložil zmiňované vyrozumění Ministerstva zahraničních věcí ze dne 28. 6. 2017, č.j.: 307078/2017-VO, kterým ministerstvo reagovalo na jeho žádost o přijetí opatření proti nečinnosti. V tomto vyrozumění ministerstvo sdělilo žalobci, že lhůta 14 dnů pro vydání rozhodnutí je základní lhůtou. Směrnice 2004/38/ES, která by la transponována do zákona, je lex specialis k vízovému kodexu. Vízový kodex v čl. 23 upravuje oprávnění zastupitelského úřadu prodloužit lhůtu až na 60 dnů. V případě, že je v rámci vízového řízení prováděno šetření, zda manželství nebylo ze strany žadatele uzavřeno účelově, je prodloužení lhůty na 60 dnů nezbytné. K vydání rozhodnutí v této lhůtě může dojít za předpokladu, že je řádně zjištěn skutkový stav věci a jsou k dispozici všechny podklady pro rozhodnutí. Po vrácení věci k novému řízení z důvodu nutnosti provedení dodatečných úkonů ke zjištění skutkového stavu věci začala běžet nová lhůta pro vydání rozhodnutí. V tomto novém řízení zastupitelský úřad požádal o součinnost britské orgány a současně vyzval žadatele k předložení dokumentů vztahujících se k jeho pobytu ve Velké Británii, resp. k předložení rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti o pobyt. Tyto dokumenty zatím žadatel nepředložil. Proto má ministerstvo za to, že žádost o přijetí opatření proti nečinnosti není důvodná.
4. Ministerstvo zahraničních věcí ve vyjádření k žalobě uvedlo, že původní rozhodnutí zastupitelského úřadu muselo být rozhodnutím Ministerstva zahraničních věcí ze dne 25. 3. 2017, č.j.: 303751/2017, zrušeno z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu a věc byla vrácena k novému řízení. Poté začala zastupitelskému úřadu běžet nová lhůta, která může být prodloužena až na 60 dnů v souladu s čl. 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 810/2009, o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex). V rámci tohoto řízení zastupitelský úřad diplomatickou nótou ze dne 2. 5. 2017 požádal britské velvyslanectví o poskytnutí informací ve věci pobytové historie žadatele ve Velké Británii, obdobný dotaz učinilo velvyslanectví na britské ministerstvo vnitra. Zastupitelský úřad v Dillí dosud však žádnou odpověď neobdržel. Zastupitelský úřad rovněž vyzval samotného žadatele, aby mu předložil dokumenty a rozhodnutí britských orgánů o jeho žádostech o pobyt ve Velké Británii. Žadatel tyto dokumenty nepředložil. Toto bylo rovněž sděleno zástupci žadatele v reakci na žádost o přijetí opatření proti nečinnosti. Požadované dokumenty mají zásadní význam pro řádné odůvodnění rozhodnutí, bez jejich předložení nebo sdělení, že žadatel tyto informace odmítá poskytnout, nelze ve věci rozhodnout.
5. Při jednání zástupkyně žalobce uvedla, že žalobce požadovaná rozhodnutí týkající se jeho žádosti o povolení pobytu ve Velké Británii nikdy neobdržel, o jejich zaslání poté, kdy byl vyzván žalovaným k jejich předložení, žádal bezvýsledně. Dále poukázala na to, že v daném případě žalobce žádal o udělení víza ke krátkodobému pobytu. V řízení o této žádosti zastupitelskému úřadu nepřísluší prověřovat okolnosti uzavření sňatku žalobce s českou státní občanskou. Otázka účelovosti uzavřeného sňatku by mohla být řešena až v řízení o žádosti o povolení k přechodnému pobytu, kterou chtěl žalobce po příjezdu do České republiky podat. Navrhla, aby soud uložil žalovanému povinnost ve stanovené lhůtě o žádosti žalobce o udělení krátkodobého víza rozhodnout a aby žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

6. Zástupce žalovaného při jednání zopakoval skutečnosti, které byly žalovaným v předmětné věci zjištěny. Žalobce v roce 2012 zůstal po uplynutí povolené doby ve Velké Británii nelegálně. V té době uzavřel s českou státní občankou sňatek a z důvodu manželství s občanskou EU pak žádal o udělení krátkodobého víza. Zastupitelský úřad disponuje informacemi, že žalobci nebyl ve Velké Británii povolen přechodný pobyt, o který žádal rovněž z důvodu uzavření manželství s občankou EU. Předmětná rozhodnutí jsou dle názoru správního orgánu potřebná pro to, aby žádost o udělení víza mohla být řádně přezkoumána. Pokud se jedná o oprávnění žalovaného zabývat se otázkou účelovosti uzavřeného manželství, zde zástupce žalovaného poukázal na § 20 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb. Žalovaný nebyl v dané věci nečinný, snažil se získat potřebné doklady. Žalobce na výzvu k předložení dokladů nijak nereagoval, doklady nepředložil a ani nesdělil důvod, proč tak nemůže učinit, případně žalovaného neinformoval, že výzvě nevyhoví. Informace, že žalobce těmito doklady nedisponuje, zazněla až při jednání u soudu. Toto tvrzení se jeví jako účelové a nepravděpodobné. Zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby.
7. Z obsahu správního spisu, který byl soudu předložen, je zřejmé, že přípisem ze dne 11. 4. 2017 bylo žalovanému Ministerstvem zahraničních věcí oznámeno zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vízum č. DELH 2016 12 12 001, podané žalobcem. Zastupitelskému úřadu byla věc vrácena k novému projednání se závěrem, že má být provedeno dožádání na britské orgány o poskytnutí rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o povolení k pobytu ve Velké Británii, případně má být vyzván k předložení těchto rozhodnutí samotný žadatel. Ve spise je dále založena žádost Velvyslanectví České republiky adresovaná Velvyslanectví Velké Británie v Dillí. Tato žádost je datována dnem 2. 5. 2017. Správní spis obsahuje již shora předložené a zmiňované písemnosti, tj. návrh na provedení opatření proti nečinnosti a vyrozumění Ministerstva zahraničních věcí o posouzení tohoto návrhu.
8. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
9. V daném případě žalobce tvrdí, že o jeho žádosti o udělení krátkodobého víza rodinnému příslušníkovi občana EU nebylo rozhodnuto ve lhůtě stanovené v § 170 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění platném v době podání žádosti. Podle tohoto ustanovení žádost o udělení krátkodobého víza rodinnému příslušníkovi občana EU, který sám není občanem EU, vyřídí zastupitelský úřad ve lhůtě do 14 dnů ode dne podání žádosti. Stejná lhůta je stanovena i v současně platném znění zákona, a to v § 169p odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb.
10. Městský soud v Praze se zabýval otázkou, zda v této věci žalobce splnil předpoklad pro projednání žaloby, tedy zda vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, a dospěl k závěru, že tato podmínka naplněna byla, neboť z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce podal návrh na přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Tento návrh byl dle názoru soudu podán po uplynutí lhůty stanovené zákonem č. 326/1999 Sb., proto je na něj třeba pohlížet jako na účinně podaný. Situaci je tedy třeba hodnotit tak, že žalobce vyčerpал zákonem stanovené prostředky k ochraně proti nečinnosti žalovaného. Pokud žalovaný odkazoval na možnost prodloužení lhůty, z obsahu správního spisu nelze dovodit, že by lhůta k vyřízení žádosti o udělení víza byla prodloužena, tedy že by návrh na přijetí opatření byl podán předčasně. O takovém opatření žalobce nebyl nikdy žalovaným

informován. Z těchto důvodů tedy soud má za to, že podmínka předchozího vyčerpání opravných prostředků byla splněna.

11. Žalovaný má za to, že není nečinný, neboť učinil příslušné dotazy, doklady vyžádal i u samotného žalobce a vzhledem k tomu, že žádný z oslovených subjektů mu zatím potřebné informace neposkytl, nemůže dle svého názoru o žádosti rozhodnout. Tento názor soud nesdílí. Jestliže byl žalobce vyzván k předložení určitých dokladů a ve stanovené lhůtě zůstal nečinný, dle názoru soudu i tato skutečnost může být podkladem, ze kterého správní orgán bude vycházet při novém rozhodování o žádosti žalobce o udělení krátkodobého víza, když je zřejmé, že informace, které by bylo možno získat ze strany orgánů Velké Británie, nebudou žalovanému v požadovaném rozsahu doručeny, neboť tyto orgány na žádost nereagují. V této situaci je třeba přihlídnout k tomu, že žalovaný nemá žádnou kompetenci k tomu, aby na britských orgánech mohl potřebné listiny vymáhat.
12. Soud má za to, jak již bylo uvedeno shora, že i při nepředložení potřebných dokladů žadatelem, který by jistě tyto doklady měl mít k dispozici, případně i samotná pasivita a neinformování o tom, že tyto doklady nemá, jsou dostatečným podkladem pro rozhodnutí o žádosti. Pokud zástupce žalovaného při jednání u soudu zmínil informace, které však nejsou v předloženém spávním spise založeny, i tyto, pokud mají vypovídací hodnotu a byly opatřeny zákonem akceptovatelným postupem, mohou posloužit jako podklad rozhodnutí.
13. Ze všech shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, a proto podle § 81 odst. 1 s.ř.s. uložil žalovanému, aby o žádosti žalobce o udělení krátkodobého víza rozhodl. Lhůta k vydání rozhodnutí stanovená soudem se odvíjí od lhůty stanovené v ustanovení § 169p odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb.
14. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce měl ve věci úspěch. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, odměna advokátovi za 3 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby, účast při jednání) po 3 100 Kč a 3x režijní paušál po 300 Kč (§ 7, § 9 odst.3 písm.f/, § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhl.č.177/1996 Sb.). Protože zástupcem žalobce je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Částka daně činí 2 142 Kč. Náklady řízení tedy celkem činí 14 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 4. února 2019

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu